

SỐ 666

KINH ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG NHƯ LAI TẠNG

Hán dịch: Đời Đông Tấn, tam tạng Phật-dà-bạt-dà-la, người nước Thiên Trúc.

Tôi nghe như vầy:

Một thời, tại lầu Chiên-đàn, giảng đường Bảo nguyệt, ở núi Kỳ-xà-quật trong thành Vương xá, sau khi thành Phật mươi năm, Đức Thế Tôn cùng trăm ngàn vị Tỳ-kheo, với sáu mươi hằng hà sa các vị Đại Bồ-tát như Bồ-tát Pháp Tuệ, Bồ-tát Sư Tử Tuệ, Bồ-tát Kim Cang Tuệ, Bồ-tát Điều Tuệ, Bồ-tát Diệu Tuệ, Bồ-tát Nguyệt Quang, Bồ-tát Bảo Nguyệt, Bồ-tát Mân Nguyệt, Bồ-tát Dũng Mân, Bồ-tát Vô Lượng Dũng, Bồ-tát Vô Biên Dũng, Bồ-tát Siêu Tam Giới, Bồ-tát Quan Thế Âm, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Hương Tượng, Bồ-tát Hương Thượng, Bồ-tát Hương Thượng Thủ, Bồ-tát Thủ Tạng, Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Tràng Tướng, Bồ-tát Đại Tràng Tướng, Bồ-tát Ly Cầu Tràng, Bồ-tát Vô Biên Quang, Bồ-tát Phóng Quang, Bồ-tát Ly Cầu Quang, Bồ-tát Hỷ Vương, Bồ-tát Thường Hoan Hỷ, Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Hư Không Tạng, Bồ-tát Ly Kiêu Mạn, Bồ-tát Tu-di Sơn, Bồ-tát Quang Đức Vương, Bồ-tát Tổng Trì Tự Tại Vương, Bồ-tát Tổng Trì, Bồ-tát Diệt Chúng Sinh, Bồ-tát Liệu Nhất Thế Chúng Sinh Bệnh, Bồ-tát Hoan Hỷ Niệm, Bồ-tát Yếm Ý, Bồ-tát Thường Yếm, Bồ-tát Phổ Chiếu, Bồ-tát Nguyệt Minh, Bồ-tát Bảo Tuệ, Bồ-tát Chuyển Nữ Thân, Bồ-tát Đại Lôi Âm, Bồ-tát Đạo Sư, Bồ-tát Bất Hư Kiến, Bồ-tát Nhất Thiết Pháp Tự Tại, Bồ-tát Di-lặc, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi... đều là những vị đã thành tựu năng lực đại tinh tấn, đã từng cúng dường trăm ngàn ức na-do-tha chư Phật, đều là những vị có khả năng chuyển bánh xe pháp bất thoái, nếu có chúng sinh nào nghe được danh hiệu của các vị này thì đối với đạo vô thượng sẽ hoàn toàn không còn thoái chuyển. Những vị Đại Bồ-tát này từ vô lượng cõi Phật cùng vô số các hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, đến hội họp và tôn trọng cúng dường.

Bấy giờ, tại lầu Chiên-đàn, Đức Phật nhập chánh định, thần biến hiện ra hoa sen ngàn cánh lớn như bánh xe. Hoa sen ấy có vô lượng màu sắc hương thơm đầy đủ nhưng vẫn chưa nở. Bên trong hoa đều có hóa Phật, bay lên hư không, che khắp thế giới giống như trướng báu. Từ mỗi hoa sen phóng ra vô lượng ánh sáng, trong khoảnh khắc thần lực của Phật biến hóa, tất cả hoa sen đều nở rộ, trong mỗi hoa sen ấy có Đức Phật ngồi kiết già phóng ra trăm ngàn ánh quang minh. Khi ấy, cõi Phật này được trang nghiêm thù đặc, tất cả đại chúng vui mừng hớn hở, kinh ngạc việc chưa từng có, lấy làm nghi vấn, nay vì nhân duyên gì mà vô số diệu hoa bỗng nhiên bị héo, úa đen, hôi thối rất là khó chịu. Khi đó, biết được mối nghi hoặc của đại chúng Bồ-tát, Đức Thế Tôn liền bảo Bồ-tát Kim Cang Tuệ:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

–Này thiện nam! Ở trong Phật pháp, các cõi có điều gì nghi hoặc ông cứ việc hỏi.
Bồ-tát Kim Cang Tuệ biết đại chúng đều có mối nghi hoặc liền bạch:

–Bạch Thế Tôn! Vì lý do gì mà trong vô số hoa sen đều có hóa Phật bay lên không trung bao trùm khắp thế giới. Tất cả hóa Phật đều phóng ra trăm ngàn ánh sáng chói ngời, chúng con thấy vậy đều chắp tay cung kính, sao trong chốc lát bỗng trở nên héo úa?

Khi đó Bồ-tát Kim Cang Tuệ bèn nói kệ:

*Con xưa chưa từng thấy
Thần biến như hôm nay
Thấy trăm ngàn ức Phật
Ngồi bên trong hoa sen.
Phóng vô số ánh sáng
Che khắp tất cả cõi
Chư Đạo sư ly cấu
Chư thế giới trang nghiêm.
Hoa sen bỗng héo úa
Thật không thể chịu được
Nay vì lý do gì
Mà hiện thần biến này?
Con thấy hằng hà Phật
Và vô lượng thần biến
Nhưng chưa từng thấy vậy
Xin Phật hãy phân biệt.*

Khi ấy, Đức Thế Tôn bảo Bồ-tát Kim Cang Tuệ và chư Bồ-tát:

–Này thiện nam! Có Đại phuơng đẳng kinh tên Như Lai Tặng, nếu muốn diễn thuyết thì phải hiện ra những tướng như vậy. Các ông hãy lắng nghe và suy nghĩ thật kỹ.

Các vị Bồ-tát liền nói:

–Lành thay! Lành thay! Chúng con xin muốn được nghe.

Đức Phật nói:

–Này thiện nam! Như vô số hoa sen mà Phật hóa hiện bỗng chốc héo úa, vô lượng hóa Phật ở trong hoa sen tướng tốt trang nghiêm, kiết già phu tọa, phóng ánh sáng lớn, mọi người thấy sự hy hữu ấy thấy đều cung kính. Như vậy, này thiện nam! Ta dùng Phật nhãn quan sát tất cả chúng sinh, trong sự tham dục, sân hận, ngu si, các phiền não đều có Như Lai trí, Như Lai nhãn, Như Lai thân, kiết già phu tọa, nghiêm trang không lay động. Nay thiện nam! Tất cả chúng sinh tuy thân ở trong các nẻo phiền não nhưng Như Lai tặng thường không bị ô nhiễm, đức tướng đầy đủ như ta không khác. Lại nữa, này thiện nam! Ví như người có Thiên nhãn nhìn hoa chưa nở, thấy bên trong các hoa có Như Lai thân kiết già phu tọa, nếu trừ bỏ hoa héo đi, Như Lai thân sẽ hiện ra. Như vậy, này thiện nam! Phật thấy Như Lai tặng của chúng sinh, muốn khiến cho mở bày liền vì họ mà nói kinh pháp, trừ diệt phiền não hiển hiện Phật tánh. Thiện nam! Pháp của chư Phật là như vậy. Nếu Phật xuất thế hoặc không xuất thế thì Như Lai tặng của tất cả chúng sinh vẫn thường trụ, không thay đổi, chỉ có điều chúng sinh kia do bị phiền não che lấp nên Như Lai mới xuất thế, vì họ mà rông nói pháp, trừ diệt trần lao, tịnh Nhất thiết trí.

Thiện nam! Nếu có Bồ-tát nào tin ưa pháp này, chuyên tâm tu học thì sẽ được giải

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

thoát, thành Đẳng chánh giác, vì thế gian mà làm các Phật sự.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

Ví như hoa héo úa
Khi nó chưa nở bảy
Người Thiên nhẫn quán thấy
Như Lai thân không nhiễm
Trù bồ hoa héo rồi
Thấy Đạo sư vô ngại
Đoạn trừ mọi phiền não
Tối thắng vượt thế gian
Phật quán các chúng sinh
Đều có Như Lai tạng
Bị phiền não che lấp
Như hoa úa buộc ràng
Ta vì các chúng sinh
Trù diệt mọi phiền não
Nói chánh pháp cho họ
Khiến mau thành Phật đạo
Ta dùng Phật nhẫn thấy
Thân của mọi chúng sinh
Tạng Phật đang an trụ
Thuyết pháp khiến hiển bày.

Lại nữa, này thiện nam! Ví như mật ong ở cây cao, vô số bầy ong vây quanh bảo vệ. Có một người khôn lanh khéo léo, trước tiên đuổi bầy ong đi rồi mới lấy mật, tùy ý ăn dùng, cho khắp mọi nơi. Như vậy, này thiện nam! Tất cả chúng sinh có Như Lai tạng khác nào mật ong nguyên chất ở trên cây cao kia, bị mọi phiền não che lấp, giống như bầy ong bảo vệ mật ong. Ta dùng Phật nhẫn quan sát một cách như thật việc này và dùng phương tiện tùy cơ thuyết pháp, diệt trừ phiền não, mở tri kiến Phật, làm các Phật sự cho khắp thế gian.

Khi ấy, Đức Thế Tôn liền nói kệ:

Như mật ở trên cao
Vô lượng ong bao quanh
Người khôn dùng cách khéo
Trước đuổi bầy ong đi.
Như Lai tạng chúng sinh
Như mật ở cây cao
Kết sủ trần lao buộc
Như bầy ong bảo vệ
Ta vì các chúng sinh
Phương tiện nói chánh pháp
Diệt trừ ong phiền não
Mở bầy tạng Như Lai
Đầy đủ vô ngại biện
Diễn nói pháp cam lồ
Khiến khắp thành Chánh giác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Đại Bi cứu quần sinh.

Lại nữa, này thiện nam! Ví như hạt thóc chưa bóc vỏ, kẻ nghèo hèn ngu si cho rằng có thể vứt bỏ, nếu gột rửa sạch đi là thứ ngon vua dùng. Như vậy, này thiện nam! Ta dùng Phật nhẫn quán các chúng sinh bị lớp vỏ phiền não che kín, Như Lai vô lượng thấy biết nên dùng phương tiện tùy cơ thuyết pháp, khiến diệt trừ phiền não, tịnh Nhất thiết trí, thành bậc Tối chánh giác trong thế gian.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Như hạt thóc còn nguyên
Vỏ trấu chưa bóc sạch
Như kẻ nghèo khinh khi
Cho là đồ đáng bỏ
Ngoài tuy như vô dụng
Nhưng trong quý vô cùng
Bóc bỏ vỏ trấu rồi
Là món ngon của vua
Ta thấy các chúng sinh
Phiền não che tạng Phật
Liền nói pháp diệt trừ
Khiến đạt Nhất thiết trí
Như tánh Như Lai ta
Chúng sinh cũng như vậy
Khai hóa khiến thanh tịnh
Chóng thành đạo Vô thượng.*

Lại nữa, này thiện nam! Ví như chân kim rơi ở nơi bất tịnh, ẩn kín không nhìn thấy, trải qua nhiều năm tháng, chân kim không bị hoại mà vẫn chẳng ai biết. Người có Thiên nhẫn nói với mọi người: “Ở nơi bất tịnh này có vật báu chân kim, các người nên lấy nó ra tùy ý sử dụng.” Như vậy, này thiện nam! Ở nơi bất tịnh chính là vô lượng phiền não, vật báu chân kim chính là Như Lai tạng, người có Thiên nhẫn chính là Như Lai. Cho nên, Như Lai nói pháp mầu nhiệm rộng khắp cho các chúng sinh trừ diệt phiền não, đều thành Chánh giác, làm các Phật sự.

Khi đó, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Như vàng nơi bất tịnh
Ẩn kín chẳng ai thấy
Người Thiên nhẫn thấy được
Bảo với mọi người rằng:
Các người lấy nó ra
Tẩy rửa khiến cho sạch
Tùy ý mà thọ dùng
Thân quyến đều được hưởng
Thiện thệ nhẫn như vậy
Quán các loài chúng sinh
Trong bùn lầy phiền não
Như Lai tánh không hoại
Tùy cơ mà nói pháp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Khiến hoàn thành mọi việc
Phiền não che Phật tánh
Dứt trừ khiến thanh tịnh.*

Lại nữa, này thiện nam! Ví như nhà người nghèo nọ có chậu báu ẩn chứa, vật báu không thể nói: “Ta đang ở đây”, vật báu đã không tự biết, lại không thể nói, càng không thể phơi bày. Tất cả chúng sinh cũng lại như vậy. Như Lai thấy biết lực chẳng sơ hãi, đại pháp bảo tạng ở trong tâm của những chúng sinh ấy, nhưng chúng sinh không nghe, không biết, mê mờ theo năm dục, trôi lăn trong sinh tử, chịu khổ vô lượng. Cho nên, chư Phật xuất hiện ở đời là vì muốn mở pháp tạng Như Lai ở trong thân của mỗi chúng sinh. Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Ông phải tín thọ tịnh Nhất thiết trí, vì chúng sinh mà khai Như Lai tạng, biện tài vô ngại làm bậc đại thí chủ. Như vậy, này thiện nam! Ta dùng Phật nhẫn quan sát chúng sinh có Như Lai tạng, do đó, vì các hàng Bồ-tát mà nói pháp này.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ví như nhà người nghèo
Trong ẩn chứa vật báu
Chủ đã không biết, thấy
Báu lại không thể nói
Quanh năm ngu, mê muội
Không ai chỉ bảo cả
Có báu mà không biết
Nên thường bị nghèo khổ
Phật nhẫn quán chúng sinh
Tuy lưu chuyển năm đường
Vật báu ở trong thân
Tồn tại không biến đổi
Quan sát như vậy rồi
Liền nói cho chúng sinh
Khiến đạt Trí bảo tạng
Giàu có, lợi ích lớn
Nếu tin lời ta nói
Tất cả có bảo tạng
Tin, siêng hành phuơng tiện
Chóng thành đạo Vô thượng.*

Lại nữa, này thiện nam! Như hạt của quả Am-la không bị hư, gieo xuống đất trở thành đại thọ vương. Như vậy, này thiện nam! Ta dùng Phật nhẫn quán các chúng sinh, Như Lai bảo tạng ở trong vỏ vô minh giống như mầm cây ở trong hạt quả. Này thiện nam! Như Lai tạng ấy mát mẻ không nóng, đại trí tuệ Niết-bàn tịch diệt gọi là Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác. Này thiện nam! Như Lai quan sát chúng sinh như vậy rồi, vì các hàng Đại Bồ-tát thuyết tịnh Phật trí mà hiển hiện nghĩa này.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ví như quả Am-la
Hạt bên trong không hoại
Đem hạt gieo xuống đất*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ất thành đại thọ vương.
Như Lai vô lậu nhãnh
Quán tất cả chúng sinh
Như Lai tặng trong thân
Như trái trong hoa quả.
Vô minh che Phật tặng
Các người cần tin biết
Trí Tam-muội đầy đủ
Tất cả không thể hoại.
Thế nên ta nói pháp
Mở tặng Như Lai này
Chóng thành đạo Vô thượng
Như quả thành thọ vương.

Lại nữa, này thiện nam! Ví như có người cầm tượng bằng vàng ròng đi đến một nước khác, do phải ngang qua đường hiềm sợ gặp phải cướp nên bèn giấu trong vật hư xấu để không ai biết được. Người ấy trên đường đi đột nhiên qua đời. Như vậy, tượng vàng ấy lại bị vứt bỏ nơi hoang vắng. Người qua lại dám đạp khiến cho bẩn đi. Người đạt được Thiên nhãn thấy bên trong vật bẩn kia có tượng vàng ròng liền lấy ra và hết lòng trân trọng. Như vậy, này thiện nam! Ta thấy chúng sinh bị phiền não trói buộc, lưu chuyển triền miên, sinh tử vô lượng. Như Lai diệu tặng ở ngay trong thân ấy, hiển nhiên thanh tịnh như ta không khác. Do đó, Phật vì chúng sinh thuyết pháp, đoạn trừ phiền não tịnh Như Lai trí, quay lại giáo hóa hướng dẫn tất cả thế gian.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

Như người cầm tượng vàng
Đi đến một nước khác
Đem giấu trong vật dơ
Bị vứt nơi hoang vắng.
Người có Thiên nhãn thấy
Liền bảo với mọi người
Rửa sạch nguyên tượng hiện
Lấy làm rất vui mừng.
Thiên nhãn ta cũng vậy
Quán các chúng sinh kia
Nghiệp ác, phiền não trói
Sinh tử, đủ khổ đau.
Lại thấy chúng sinh ấy
Trong vô minh tràn cầu
Như Lai tánh không động
Không thể bị hủy hoại
Phật đã thấy như vậy
Nói với chúng Bồ-tát
Phiền não các nghiệp ác
Che lấp thân Tối thắng.
Cần phải đoạn trừ sạch
Hiển xuất trí Như Lai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Trời, người, rồng, quỷ thần
Tất cả đều quy ngưỡng.*

Lại nữa, này thiện nam! Ví như có người nữ nghèo hèn xấu xí, bị mọi người chán ghét mà lại đang mang thai quý tử, tương lai đứa bé này sẽ làm bậc Thánh vương, vua của bốn thiên hạ. Thế nhưng người đàn bà ấy lại không hay biết, trải qua năm tháng thường làm những việc thấp kém, sinh những ý nghĩ thấp hèn. Như vậy, này thiện nam! Như Lai quan sát tất cả chúng sinh lưu chuyển trong sinh tử, chịu các khổ đau, nhưng thân lại có Như Lai bảo tạng, khác nào người đàn bà kia có quý tử mà chẳng biết gì. Do đó mà Như Lai thuyết pháp khắp cho chúng sinh.

Này thiện nam! Chớ tự khinh mình, bản thân các người đều có Phật tính, nếu chịu khó siêng năng diệt các tội lỗi thì sẽ lãnh thọ được danh hiệu Bồ-tát, Thế Tôn, hướng dẫn cứu giúp vô lượng chúng sinh.

Khi ấy, Đức Thế Tôn liền nói kệ:

*Ví như người nữ nghèo
Dung mạo rất xấu xí
Lại mang thai quý tử
Sẽ làm Chuyển luân vương.
Bảy báu, đủ các đức
Vua của bốn thiên hạ
Nhưng người nữ không biết
Nghĩ, làm thường thấp kém.
Ta quán các chúng sinh
Đau khổ cõng như vậy
Thân mang Như Lai tạng
Mà không tự hay biết.
Do đó các Bồ-tát
Cẩn thận đừng xem khinh
Như Lai tạng nơi thân
Thường cứu giúp thế gian.
Nếu siêng năng tu hành
Không lâu ngồi đạo tràng
Thành đạo Tối chánh giác
Độ thoát vô lượng chúng.*

Như vậy, này thiện nam! Ví như người thợ đúc, đúc tượng bằng vàng ròng, sau khi đúc rồi, lại đặt trên đất, ngoài tuy bị cháy đen nhưng bên trong tượng không đổi, khi đem tượng ra, sắc vàng chói sáng.

Như vậy, này thiện nam! Như Lai quan sát tất cả chúng sinh, Phật tạng tại thân, các tượng đầy đủ. Quán như vậy rồi, liền vì khắp các chúng sinh diễn nói pháp khiến được trong sáng mát mẻ, dùng trí tuệ kim cương đập phá tan phiền não, mở Phật thân thanh tịnh như lấy tượng vàng ra.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Ví như người thợ đúc
Đúc muôn tượng vàng ròng
Người xem bên ngoài*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Chỉ thấy đất cháy xém.
Thợ đúc làm nguội đi
Mở ra tượng vàng hiện
Nhơ bẩn đã trừ sạch
Tượng tốt tự nhiên bày.
Ta dùng Phật nhãn xem
Thấy chúng sinh như vậy
Trong bùn lầy phiền não
Đều có tánh Như Lai.
Trao trí tuệ Kim cang
Phá tan mọi phiền não
Mở bày Như Lai tạng
Như vàng ròng hiển hiện
Những gì ta xem thấy
Chỉ cho các Bồ-tát
Các người khéo thọ trì
Chuyển hóa các quan sinh.*

Lúc này, Đức Thế Tôn bảo Đại Bồ-tát Kim Cang Tuệ:

–Nếu như các hàng xuất gia, tại gia, thiện nam, thiện nữ nào thọ trì, đọc tụng, biên chép, cúng dường, vì người khác rộng nói kinh tặng Như Lai thì công đức đạt được không thể tính lường.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Nếu có Bồ-tát nào vì Phật đạo mà cần hành tinh tấn, tu tập thần thông, nhập các Tam-muội, gieo trồng gốc đức, cúng dường hằng hà sa chư Phật hiện tại, xây dựng hằng hà sa tòa lâu bằng bảy báu cao mươi do-tuần, mỗi tầng cao một do-tuần, bày giường bảy báu lụa trời trải trên, vì mỗi vị Phật mà hàng ngày tạo lập hằng hà sa tòa lâu bằng bảy báu, dâng lên mỗi Như Lai và chư Bồ-tát cùng đại chúng Thanh văn, rồi đem việc như vậy mà khắp vì tất cả hằng hà sa chư Phật hiện tại. Như vậy, thứ lớp cho đến hằng hà sa các tòa lâu báu dùng để cúng dường hơn năm mươi hằng hà sa chư Phật hiện tại và chư Bồ-tát cùng đại chúng Thanh văn, cho đến vô lượng trăm ngàn ức kiếp.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Nếu như có người ưa thích Bồ-đề, thọ trì, đọc tụng, biên chép, cúng dường tặng kinh Như Lai thậm chí chỉ một ví dụ. Ngày Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Thiện nam này dù phước vô lượng do đã gieo trồng các thiện căn ở chư Phật, nhưng nếu so với công đức của thiện nam, thiện nữ đạt được thì không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, thậm chí toán số thí dụ cũng không thể tính đếm.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Nếu người cầu Bồ-đề
Nghe, trì kinh pháp này
Biên chép và cúng dường
Cho đến một câu kệ.
Tặng Như Lai vi diệu
Bỗng chốc phát tùy hỷ
Nên nghe chánh giáo này
Công đức không thể lường.
Nếu người cầu Bồ-đề*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Tru sức thân thông lớn
Muốn cúng mươi phương Phật
Bồ-tát, chúng Thanh văn.
Số lượng quá hằng sa
Ước tính không nghĩ bàn
Vì mỗi một vị Phật
Xây dựng dài diệu báu.
Đài cao mươi do-tuần
Cao rộng bốn mươi dặm
Trong bày giường bảy báu
Trang trí đủ các loại.
Trải nệm bằng lụa trời
Tùy nơi ngồi khác biệt
Vô lượng quá hằng sa
Dâng Phật cùng đại chúng.
Đem những hiến cúng này
Ngày đêm không ngừng nghỉ
Đủ trăm ngàn úc kiếp
Phước đức đạt như vậy.
Người trí nghe kinh này
Năng trì một thí dụ
Rồi giải nói cho người
Phước này hơn người kia.
Cho đến cả toán số
Thí dụ, chẳng đếm xuể
Chúng sinh nương cậy vào
Chóng thành đạo Vô thượng.
Bồ-tát lắng lòng suy
Tặng Như Lai sâu xa
Biết chúng sinh đều có
Chóng thành đạo Vô thượng.*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại bảo Bồ-tát Kim Cang Tuệ:

– Vào thời quá khứ lâu xa vô lượng, vô biên không thể nghĩ bàn a-tăng-kỳ kiếp, lại hơn số lần như vậy, khi đó có một vị Phật hiệu là Thường Phóng Quang Minh Như Lai Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Tại sao tên gọi là Thường Phóng Quang Minh? Bản hạnh vị Phật ấy là khi còn ở quả vị Bồ-tát, giáng trần vào thai mẹ thường phóng ra ánh sáng chiếu suốt ngàn thế giới chư Phật như vi trần trong mươi phương. Nếu chúng sinh nào thấy được ánh sáng ấy thì đều hoan hỷ, phiền não đều diệt, sắc lực đầy đủ, niêm trí thành tựu đạt được biện tài vô ngại. Nếu các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, Diêm-la vương, A-tu-la thấy được ánh sáng này đều lìa cõi ác, được sinh trong hàng trời, người. Nếu hàng trời, người thấy được ánh sáng này, thì với đạo vô thượng, đạt được bất thoái chuyển, đủ năm thân thông. Nếu những vị ở bậc Bất thoái chuyển thì đều đạt được năm mươi công đức triền Đà-la-ni của pháp Nhẫn vô sinh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Những quốc độ mà ánh sáng ấy chiếu tới đều nghiêm tĩnh như thiên lưu ly, hoàng kim làm dây để ngăn cách tám đường, mỗi mỗi cây báu, hoa quả sum suê, hương thơm ngào ngạt, gió lành thổi tới phát ra âm thanh vi diệu, diễn nói Tam bảo, công đức của Bồ-tát, cẩn lực, giác đạo, thiền định, giải thoát. Chúng sinh nào nghe được đều được pháp hỷ, lòng tin và niềm vui vững chắc, lìa hẳn cõi ác.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Tất cả chúng sinh mong đợi ánh sáng ở các cõi trong mươi phương kia, ngày đêm sáu thời chắp tay cung kính.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Từ khi vị Bồ-tát ở trong thai sinh ra cho đến khi thành Phật vô dư Nê-hoàn, thường phóng ra ánh sáng. Sau khi Đức Phật nhập bát Nê-hoàn, tháp thờ xá-lợi cũng thường phóng quang. Do nhân duyên đó nên các hàng trời, người gọi là Thường Phóng Quang Minh Vương.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Khi Đức Thường Phóng Quang Minh Vương Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác mới thành Phật, trong Phật pháp ấy có một vị Bồ-tát tên là Vô Biên Quang cùng với ba mươi vị Bồ-tát làm quyến thuộc. Vị Đại Bồ-tát Vô Biên Quang này, ở nơi Đức Phật kia, hỏi về tặng kinh Như Lai. Đức Phật ấy vì vị Bồ-tát này mà ngồi một chỗ diễn nói, trải năm mươi đại kiếp hộ niệm tất cả chư Bồ-tát, âm thanh ấy bao khắp thế giới vi trần của mươi vị Phật cùng với trăm ngàn cõi Phật, vì chư Bồ-tát mà dùng vô số nhân duyên, trăm ngàn thí dụ để nói kinh điển Đại thừa Như Lai tặng. Các hàng Bồ-tát nghe nói kinh này thọ trì, đọc tụng, như lời Phật dạy mà tu hành, trừ bốn vị Bồ-tát ra, những vị khác đều đã thành Phật.

Này Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Ông chớ nên có cái nhìn khác, vị Bồ-tát Vô Biên Quang này chẳng phải là ai xa lạ, chính là ta đây, bốn vị Bồ-tát chưa thành Phật đó là Văn-thù-sư-lợi, Quan Thế Âm, Đại Thế Chí và chính Kim Cang Tuệ ông đấy. Ngày Bồ-tát Kim Cang Tuệ! Tặng kinh Như Lai có khả năng lợi ích lớn rất lớn, nếu ai nghe được thì đều thành Phật đạo.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Quá khứ vô số kiếp
Có Phật Quang Minh Vương
Thường phóng ánh sáng lớn
Chiếu khắp vô lượng cõi.
Bồ-tát Vô Biên Quang
Khi Phật mới thành đạo
Thưa hỏi kinh pháp này
Phật vì ông diễn nói.
Nếu ai gặp may mắn
Nghe được kinh pháp này
Đều được đắc thành Phật
Chỉ trừ bốn Bồ-tát.
Văn-thù, Quan Thế Âm
Đại Thế, Kim Cang Tuệ
Bốn vị Bồ-tát này
Đều từng nghe pháp này.
Kim Cang Tuệ vì họ
Bậc thần thông đệ nhất
Hiệu là Vô Biên Quang*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Đã từng nghe kinh này.
Xưa lúc ta cầu đạo
Tại Phật sư tử tràng
Cũng từng thọ kinh này
Tu hành theo lời dạy.
Ta nhở thiện căn này
Chóng đắc thành Phật đạo
Thế nên, các Bồ-tát
Nên trì, nói kinh này
Nghe rồi, hành như vậy
Thành Phật như ta nay.
Nếu ai trì kinh này
Lễ họ như lễ Phật
Nếu ai được kinh này
Gọi là Phật Pháp vương.
Che chở cho thế gian
Người chư Phật khen ngợi
Nếu ai trì kinh này
Được gọi là Pháp vương
Là con mắt thế gian
Khen ngợi như khen Phật.*

Bấy giờ, sau khi Đức Thế Tôn nói kinh này rồi, Kim Cang Tuệ cùng bốn chúng quyến thuộc Bồ-tát, hàng Trời, Người, Càn-thát-bà, A-tu-la... nghe những lời Phật nói đều hoan hỷ, tín thọ phụng hành.

